

РЕШЕНИЕ

№ 7218

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4002** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 21 и сл. от ЗЕ и чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-173 от 06.03.2020 г. на КЕВР. С процесното решение Комисията за енергийно и водно регулиране в производство по чл. 22, ал.1 от закона за енергетиката и на основание чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката е дала на [фирма] задължителни писмени указания в едномесечен срок да извърши необходимите дейности за възмездно придобиване на изградените съоръжения от [фирма], които не отговарят на чл. 117, ал.5 и ал.6 от Закона за енергетиката, представляващи елементи на разпределителната мрежа, описани в диспозитива на т.1 от решението.

Жалбоподателят претендира за незаконосъобразност, поради противоречие с материално правни разпоредби и несъответствие с целта на закона и постановяване, при нарушаване на административно производствените правила, на атакуваното решение. Моли решението да бъде отменено, като претендира направените по делото разноски.

В проведеното по делото открито заседание пред АССГ, жалбоподателят се представлява от юрк.С. и юрк.Р., които поддържат жалбата и моли за уважаването ѝ.

Претендират разноси, представят списък.

Ответникът КЕВР оспорва жалбата. Моли съдът да я отхвърли, като неоснователна. В проведеното по делото открито заседание пред АССГ, ответника се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], в проведеното по делото открито заседание пред АССГ се представлява от адв. П., която оспорва оспорва жалбата, като неоснователна и моли съдът да я остави без уважение. Твърди, чрез процесуалния си представител, че решението на КЕВР е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира разноси по делото, представя списък с разностите.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори от страните, че между [фирма] и [фирма] са сключени Договор за присъединяване към разпределителната мрежа (ДПЕРМ) № [ЕГН]/18.10.2017 г. за обект: „Административен комплекс със смесена функция - офиси, магазини, спортно-развлекателен център, жилища, подземни гаражи, трафопост „Г. парк“, находящ се в УПИ 1-1510,1444 и УПИ III-2800, кв. 4 по плана на [населено място], м. в. з. Малинова долина - Бункера, СО район „В.“, [населено място] и Споразумение № 1 към ДПЕРМ № [ЕГН] от 13.11.2018 г.

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-427/29.11.2019 г., подадена от [фирма] с адрес на управление: [населено място] - 1766, район „В.“,[жк], Търговска зона, [жилищен адрес] представлявано от А. Гаров чрез М. Й. С. - пълномощник срещу [фирма].

Жалбата е подадена съгласно чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Жалбата е срещу отправено искане от страна на [фирма], всички изградени съоръжения по договор за присъединяване на обект на клиент да бъдат прехвърлени на електроразпределителното дружество безвъзмездно.

Жалбоподателят счита, че изградената възлова станция с кабелни връзки, които я хранят и изливат от нея, с изключение на изградените енергийни съоръжения, хранящи обекти, находящи се на територията на [фирма], представляват развитие на разпределителната мрежа, собственост на [фирма]. Същите осигуряват резервиране на съществуващи абонати на [фирма] чрез превключване между съществуващи трафопостове, както и резервиране чрез връзки между подстанция (п/ст): „Камбаните“, „Ч. връх“ и „М.“. В подкрепа на това обстоятелство говори фактът, че броят на оборудваните и резервни комплектни разпределителни уредби (КРУ), доставени от [фирма], надхвърля броя на тези, които служат за хранване само на присъединявания обект. Предвидените и положени кабели средно напрежение не отговарят на условието за „оптимални схема“ на хранване от два източника и значително го превишават.

С писмо от 09.12.2019 електроразпределителното дружество е депозирало своето становище по жалбата.

От него става ясно, че между [фирма] и [фирма] са сключени Договор за

присъединяване към разпределителната мрежа (ДПЕРМ) № [ЕГН]/18.10.2017 г. за обект: „Административен комплекс със смесена функция - офиси, магазини, спортно-развлекателен център, жилища, подземни гаражи, трафопост „Г. парк“, находящ се в УПИ 1-1510,1444 и УПИ III-2800, кв. 4 по плана на [населено място], м. в. з. Малинова долина - Бункера, СО район „В.“, [населено място] и Споразумение № 1 към ДПЕРМ № [ЕГН] от 13.11.2018 г.

Предвидено е присъединяването на обекта да се осъществява на етапи чрез изграждане на нова възлова станция, трансформаторни постове(ТП) и електропроводни линии (ЕЛ) средно напрежение (СрН).

Съгласно чл. 13 от посочения ДПЕРМ, присъединяването лице, в съответствие с чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи (Наредба № 6, НППКЕЕПРЕМ), е поело ангажимента да изгради възловата станция, кабелните електропроводи средно напрежение и трафопостовите, охраняващи жилищните сгради. Трафопостовите, охраняващи офис сградите, следва да се изградят от присъединяването лице, като останат негова собственост съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Според електроразпределителното дружество границата на присъединителните съоръжения са:

- за обектите с измерване на средно напрежение - кабелните крайници на кабелните електропроводни линии СрН към разпределителната уредба КРУ на ТП на територията на [фирма];

- за обекти с мерене на страна ниско напрежение (НН) - изходящите клеми на средството за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи.

Дружеството посочва, че е използвало радиална схема на охраняване, като предвидените кабели за охраняване на отделните секции са избрани със сечение, позволяващо в аварийен режим всеки един от охраняващите кабели да може да поеме товара и на съседната секция от възловата станция.

[фирма] твърди, че „всички съоръжения, предвидени в договора и приети от присъединяването лице с подписването на договора се изграждат с оглед присъединяване на конкретния обект с конкретна заявена мощност от присъединяването лице и не е основателно твърдението на жалбоподателя, че съставляват „развитие на мрежата“.

На 07.02.2020 г. в Комисията е получено писмо, изпратено от [фирма] до [фирма] относно изготвена пазарна оценка на съоръженията, изградени от [фирма] във връзка с изпълнение на ДПЕРМ.

На 20.02.2020 г. в Комисията е получено допълнение към жалбата от [фирма], с което КЕВР е уведомена, че страните не са постигнали споразумение за доброволно уреждане на спора. [фирма] заявява желание Комисията да продължи процедурата по образуваната административна преписка във връзка с подадената жалба, като постанови решение, с което да се произнесе по основателността на подадената жалба.

В подаденото допълнение към жалбата [фирма] е отправило искане към КЕВР да бъде извършен обстоен експертен анализ по следните спорни въпроси:

1. Кои от изградените съоръжения имат характер на развитие на електроразпределителната мрежа и са част от същата, и кои съоръжения са изградени, за да охранят обектите на [фирма];

2. Кои съоръжения следва да бъдат прехвърлени в собственост на [фирма] срещу цена за присъединяване, и кои следва да бъдат придобити от [фирма] по възмезден начин.

В резултат е издаден оспорения акт на КЕВР. Решаващият орган приема, че поставеният казус за разглеждане касае изграждането на присъединителни съоръжения за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа и е регламентиран в чл. 117 от ЗЕ.

Излага, че съгласно чл. 117, ал. 3 от ЗЕ, условията и редът за присъединяване и сключване на договори се уреждат с Наредба № 6 .

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 обектите на клиентите се присъединяват към разпределителната мрежа „при технически условия и начин, определени от мрежовия оператор“. Според разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, мрежовият оператор определя условията за присъединяване. В чл. 8, ал. 1 е регламентирано, че условията за присъединяване на обекта се определят съобразно оптимална схема за присъединяване. При определяне на условията за присъединяване не е изпълнено изискването на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6, тъй като предложената от електроразпределителното дружество схема на присъединяване не е оптимална. Същата включва ненужни за присъединяването на обекта връзки, с които се извършва разширение и развитие на разпределителната мрежа - даване район на захранване от п/ст „Камбани“, осигуряване на свързаност между мрежите на отделните райони (в чл. 2, ал. 4, т. 4. 1 на ДПЕРМ има изискване за оборудване с измерителни токови трансформатори за изграждане на мерене на ел. енергията, обменяща се между отделни структурни райони на разпределителното дружество в ТП). По този начин необосновано са завишени обемът и разходите за изграждане на „присъединителните съоръжения“, вменени на клиента.

Съгласно изискването на чл. 44, ал. 1 от Наредба № 3 от 09.06.2004 г. за устройство на електрическите уредби и електропроводни линии, първа категория на осигуреност на електрозахранването се осигурява от два независими резервиращи се източника. В конкретния случай това нормативно условие се удовлетворява от схемата на захранване на близкостоящата п/ст „Камбани“ 110/20 kV. Двустранно захранване през „Н“ схема на страна 110 kV, наличието на два трансформатора 50 MVA, 110/20 kV и секционирана шина на страна 20 kV са напълно достатъчни да осигурят нормативното изискване.

Излага, че дружеството е посочило, че в случая е използвало радиална схема на захранване.

Установява, че тази схема обаче е изпълнена само за връзките на БКТП на територията на [фирма] и осигурява нужната първа категория на захранване чрез изграденото АВР в ТП между захранващите кабели от две различни секции на възловата станция.

От гледна точка на захранване на обектите на [фирма], изградените кабелни линии до възловата станция от съществуващите ТП на [фирма] и от п/ст „Камбани“ и п/ст „Ч. връх“ се явяват магистрално захранване.

Кабелите от п/ст „Камбани“ и п/ст „Ч. връх“ представляват радиална схема на захранване, но по отношение на възловата станция, която не представлява обект на клиента. Ако същите бяха изградени директно до ТП на [фирма], щяха да представляват радиална схема на захранване и действително щяха да са част от присъединителните съоръжения. АВР щеше да бъде изградено на техните входове в

ТП на [фирма].

Предложената и изпълнена схема с връзки на новата възлова станция (освен необходимите и достатъчни връзки с п/ст „Камбани“) с п/ст „Ч. връх“ и други трафопостове и електропроводни линии е оптимална по отношение на захранването на всички клиенти на [фирма], присъединени в една или друга -посока от тези съоръжения, но не е оптимална спрямо обектите на [фирма]. Изградените по предписаната схема съоръжения не са пряк елемент от присъединителните съоръжения на обекта и изграждането им не е обусловено от присъединяването на обекта на клиента и осигуряването на необходимата му първа категория. По същество си това представлява развитие на електроразпределителната мрежа и е незаконосъобразно вменено за изпълнение и финансиране от присъединявания клиент.

В чл. 2, ал. 2, т. 10 от Споразумение № 1 от 13.11.2018 г. към ДПЕРМ № [ЕГН]/18.10.2017 г., „сключен по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ и чл. 21, ал. 5 и чл.21, ал. 4 от НППКЕЕПРЕМ“, е определен броят на клиентите — „Брой на бъдещите клиенти - един и група.“

Безспорно се приема, че единият клиент е небитов и за него намира приложение разпоредбата на чл. 117, ат. 5 от ЗЕ. Разпоредбата предвижда електрическите уредби високо и средно напрежение, които служат за снабдяване с електрическа енергия само на един небитов клиент, се изграждат за негова сметка и са негова собственост. В ал. 6 законодателят е предвидил, че в случаите, когато електропроводите високо и средно напрежение, чрез които уредбите по ат. 5 се присъединяват към електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, не са елементи на тези мрежи, те се изграждат от клиента и са негова собственост.

От изложеното приема, че дружеството е предвидило незаконосъобразни клаузи при изготвяне на договора за присъединяване, тъй като е вменило на клиента изграждането на енергийни съоръжения за развитие и разширение на съществуващата разпределителна мрежа, които са част от електроразпределителната мрежа.

В тази връзка излага нарочни мотиви, а именно: В чл. 3 от ДПЕРМ, в противоречие с чл. 21 от Наредба № 6, на присъединяваното лице е вменено задължението: „да проектира, съгласува в съответствие с действащата нормативна уредба и предостави разрешение за строеж на съоръженията за присъединяване (на името на дружеството, за възловата станция, захранващите кабелни електропроводни връзки и трансформаторни постове, захранващи жилищната част в комплекса) за своя сметка. В случая под общ знаменател са включени и съоръженията, представляващи развитие на разпределителната мрежа и не са присъединителни съоръжения за обекта.

Безспорно е установено, че групата клиенти, които е предвидено да бъдат присъединени, са собствениците на обекти в изградените жилищните сгради. Изграждането на присъединителните съоръжения за техните обекти е съгласно чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6.

В подписания договор и Споразумение № 1 липсва ясно разграничение на присъединителните съоръжения за „един“ небитов клиент и тези за „група“ битови клиенти с мерене на ниско напрежение.

Излагат се мотиви и се установява, че ако се приеме, че всички съоръжения са изградени по чл. 117, ал. 5 (каквото е реалното изпълнение) от „един“ небитов клиент, за негова сметка и оставащи негова собственост, [фирма] няма възможност да захрани „групата“ битови клиенти. Това може да стане съгласно чл. 117, ал. 8 от ЗЕ,

след сключване на договор от [фирма] със собственика на съоръженията и заплащане на цена, определена по методика, одобрена от Комисията.

Излага се също, че ако се приложи чл. 117, ал. 5 и всички съоръжения останат собственост на „единия“ небитов клиент, то би могло по изградените кабелни линии, с диспечерски наименования „Бисмут“, „Т.“ и „Кислород“, свързващи директно съоръженията на обекта с преносната мрежа, през новата възлова станция, също собственост на клиента, да бъде заобиколено разпределителното дружество и осъществено присъединяване към преносния оператор. По този начин електроразпределителното дружество би изгубило възможността за получаване на гарантирани приходи от мрежовите такси за пренос и достъп за обект с предоставена мощност над 20 MW.

В резултат това би било твърде изгодно за клиента, тъй като ще си спести заплащане на мрежови услуги към разпределителната мрежа, особено на цена достъп до разпределителната мрежа.

В случая при подписаните Споразумение № 1 и ДПЕРМ са останали определени неясноти по отношение прилагането на: чл. 117, ал. 5 от ЗЕ, чл. 21, ал. 5 и чл. 21, ал. 4 от НППКЕЕПРЕМ.

Не е ясно за кои точно от изградените съоръжения ще важат и ще се прилагат отделните горепосочени разпоредби и конкретно цитираните членове от ЗЕ и НППКЕЕПРЕМ.

Предписаната и изградена от клиента възлова станция с кабелните връзки, които я охранават, имат характер на развитие на съществуващата разпределителна мрежа на [фирма]. Същите служат за осигуряване резервиране на съществуващи абонати на [фирма] чрез превключвания между съществуващи трафопостове и връзка между п/ст „Камбаните“, „Ч. Връх“ и М.“.

Броят на оборудваните и резервни КРУ, доставени от клиента, надхвърля тези, които са необходими за охранването на обектите му. Предвидените и положени кабели също не са „оптималната схема“ на охранване на обекта на инвеститора от два независими източника.

Определените от [фирма] места на СТИ обуславят необходимостта съоръженията преди мястото на мерене да са собственост на [фирма]. Изградената нова възлова станция с изтеглените 10 броя кабелни връзки с уредбите средно напрежение на п/ст „Камбаните“, п/ст „Ч. връх“ и п/ст „Студентски град“ (през ТП Д№ 12-375), както и с ТП Д №: 42-1167, 12-375, 42-1056 (до секция А и Б), 12-877 и ТП 42-842 се явява важен опорен пункт за разпределителната мрежа на [фирма], осигуряващ гъвкавост при различни схеми на резервиране, подобряване на качеството на доставяната енергия на клиентите и намаляване времето без охранване при аварии.

Установено е също, че за осъществяването на свързаността на възловата станция и нейното изграждане клиентът е инвестирал значима сума и е спестил на [фирма] време, като е преодолял неизбежни административни пречки с отреждане на повече от 15 км трасета за кабелните линии, осигуряване на право на преминаване, изготвяне на проекти, съгласуването им по инстанции, доставка на материали и изпълнение на СМР. Същият е положил около 60 000 м кабели средно напрежение. Обектите са изградени и въведени в експлоатация съгласно изискванията по Закона за устройството на територията.

Въз основа на изложеното, КЕВР прави следните заключения, които в хода на съдебното производство не се опровергават, а именно:

Съоръжения, имащи характер на развитие на електроразпределителната мрежа:

I. Всички кабелни линии средно напрежение, по които възловата станция се охранява, както и излизащите от нея, с изключение на изградените кабелни линии, охраняващи обектите на територията на [фирма], представляват развитие на съществуващата разпределителна мрежа, собственост на [фирма]. Те осигуряват резервиране на съществуващите абонати на [фирма] чрез превключване между съществуващите трафопостове, както и резервиране чрез връзки между п/ст: „ Камбаните“, „Ч. връх“ и „М.“ - в случая изградените по ДПЕРМ, както следва:

1. Кабел от БКТП „Бялата река“ до възловата станция;
2. Кабел от ТП „Р. П. - К.“, секция Б до възловата станция;
3. Кабел от ТП „Р. П. - К.“, секция А до възловата станция;
4. Кабел от ТП „Р. мол“ до възловата станция;
5. Кабел от ТП „Малинова долина“ 47 до възловата станция;
6. Кабел от извод „Бисмут“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция;
7. Кабел от извод „Кислород“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция;
8. Кабел от извод „Т.“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция;
9. Кабел от извод „Б.“ на п/ст „Ч. връх“ до възловата станция.

II. Оборудване на изводни килии в ТП и п/ст преди възловата станция, наложено от изграждане на някои от кабелните линии от т. I, изградени по ДПЕРМ, както следва:

1. Оборудване на класическа килия в ТП „Малинова долина“ - 1 бр.;
2. Оборудване на допълнителни полета в ТП „Р. П. - К.“ - 2бр.;
3. Оборудване на килия № 17, изв. „Б.“, п/ст „Ч. връх“ - 1 бр.

III. Дейности по изграждане и оборудване на новата възлова станция:

Цялата нова възлова станция представлява разширение на съществуващата разпределителна мрежа. Използва се за охраняване на повече от един консуматор и не отговаря на изискванията за изграждане по чл. 117, ал. 5 от ЗЕ и чл. 21, ал. 9 от Наредба № 6, включително и общите части и оборудване по ДПЕРМ, изградени от и за сметка на [фирма], както следва:

1. Сграда на възловата станция;
2. Проходим кабелен подвал към възловата станция;
3. Бетонени и укрепващи дейности за основа на възловата станция;
4. Вторична комутация и телемеханика на възловата станция - комплект 1 бр.;
5. Табло НН във възловата станция;
6. Токоизправител във възловата станция;
7. Табло във възловата станция за монтаж на вторична комутация и защита;
8. Свободно място за КРУ - 4 бр.

IV. Съоръжения от възлова станция:

1. Трансформатор собствени нужди (СН) 50 kVA - 1 бр.;
2. КРУ вход/изход с прекъсвач и защита - 18 броя (4 бр.

вход за кабели от
п/ст; 6 бр. изход към съществуващи ТП на „Ч. Разпределение България“ АД
и 8 бр.

оборудвани резерви);

3. КРУ охрана Трансформатор СН 50 kVA - 1 бр.;
4. КРУ мерене - 4бр.;
5. КРУ секционирание, основно - 3 бр.;
6. КРУ секционирание, помощно - 3 бр.;
7. КРУ обходна връзка, основно - 1 бр.;
8. КРУ обходна връзка, помощно - 1 бр.

Съоръжения, захранващи обектите на [фирма]:

I. Всички съоръжения след границата на мерене, изградени по чл. 117, ал. 5 от ЗЕ, оставащи собственост на [фирма], както следва:

1. Бетонен комплектен трансформаторен пост (БКТП) „Общи нужди“;
2. ТП „Офис сграда I“;
3. ТП „Офис сграда II“;
4. ТП „Офис сграда Ш“;
5. ТП „Офис сграда IV“.

II. Кабели СрН, излизащи от възловата станция и служещи за захранване на обекта:

1. Кабелите от Килия № 15 и № 16 на възловата станция, захранващи БКТП „Жилища УПИ I“ и БКТП „Жилища УПИ III“;
2. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 1 (от КРУ №: 4 и 5 вкл.);
3. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 2 (от КРУ 17 до 23 вкл.);
4. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 3 (от КРУ 32 до 40 вкл.);
5. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 4 (от КРУ49 до 50 вкл..)

III. Кабели СрН, осъществяващи връзки между ТП на обекта:

1. Кабелите от БКТП „Жилища УПИ I“ и БКТП „Жилища УПИ III“ до БКТП „Общи нужди“;
2. Кабелите средно напрежение, осъществяващи връзка между трафопостовете, собственост на [фирма].

IV. БКТП, захранващи битовите потребители:

1. БКТП „Жилища УПИ I“;
2. БКТП „Жилища УПИ III“.

V. Съоръжения от новата възлова станция:

1. Оборудване на КРУ, към които са присъединени кабелни линии СрН, захранващи ТП на територията на обекта на [фирма]:

- КРУ вход/изход с прекъсвач и защита - 12 броя;
- КРУ вход/изход с мощностни разеденители - 10 броя.

Направена е конкретна преценка за съоръжения, които следва да бъдат прехвърлени в собственост на [фирма] срещу цена за присъединяване:

I. Съоръжения, захранващи битовите потребители:

Съгласно чл. 21, ал. 7, при условията на чл. 22, ал. 2 от Наредба № 6, на [фирма] следва да се прехвърлят всички изградени елементи от присъединителните съоръжения, започващи от съответните КРУ във възловата станция, кабелите средно напрежение от възловата станция до

БКТП, захранващи битовите потребители, самите БКТП, захранващи битовите потребители, кабелите НН, разпределителните табла (РТ) и електромерните табла (ЕТ) на битовите потребители:

1. БКТП „Жилища УПИ I“;
 2. БКТП „Жилища УПИ III“;
 3. Кабели СрН от килии № 15 и № 16 на възловата станция, захранващи БКТП „Жилища УПИ I“ и БКТП „Жилища УПИ III“;
 4. КРУ, монтирани в килии № 15 и № 16 на възловата станция;
 5. Кабели НН от БКТП „Жилища УПИ I“ и БКТП „Жилища УПИ Ш“ през РТ и до ЕТ, самите РТ и ЕТ, служещи за захранване на битовите потребители.
- II. Кабели Ср.Н., излизащи от възловата станция и служещи за захранване на обекта:
1. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 1 (от КРУ №: 4 и 5 вкл.);
 2. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 2 (от КРУ 17 до 23 вкл.);
 3. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 3 (от КРУ 32 до 40 вкл.);
 4. Кабелите СрН от възлова станция от секция № 4 (от КРУ49 до 50 вкл.).
- III. Кабелите от БКТП „Жилища УПИ I“ и БКТП „Жилища УПИ III“ до БКТП „Общи нужди“.
- IV. Кабелите средно напрежение, осъществяващи връзка между трафопостовете, собственост на [фирма].
- V. Съоръжения от новата възлова станция:
1. Оборудване на КРУ, към които са присъединени кабелни линии Ср. Н, захранващи ТП на територията на обекта на [фирма]:
 - КРУ вход/изход с прекъсвач и защита - 12 броя;
 - КРУ вход/изход с мощностни разеденители - 10 броя.

Визирани са също и съоръжения, които следва да бъдат придобити от [фирма] по възмезден начин.

Кабелни линии СрН

Всички кабелни линии средно напрежение, по които възловата станция се захранва, както и излизащите от нея, с изключение на изградените кабелни линии, захранващи обектите на територията на [фирма], представляващи развитие на съществуващата разпределителна мрежа, собственост на [фирма], както следва: 1. Кабел от БКТП „Бялата река“ до възловата станция; 2. Кабел от ТП „Р. П. - К.“, секция Б до възловата станция; 3. Кабел от ТП „Р. П. - К.“, секция А до възловата станция; 4. Кабел от ТП „Р. мол“ до възловата станция; 5. Кабел от ТП „Малинова долина“ 47 до възловата станция; 6. Кабел от извод „Бисмут“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция; 7. Кабел от извод „Кислород“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция; 8. Кабел от извод „Т.“ на п/ст „Камбаните“ до възловата станция; 9. Кабел от извод „Б.“ на п/ст „Ч. връх“ до възловата станция.

Оборудването на изводни килии в ТП и п/ст преди възловата станция, наложено от изграждане на някои от кабелните линии от т. I, изградени по ДПЕРМ, както следва:

Оборудване на класическа килия в ТП „Малинова долина“ — 1 бр.;

Оборудване на допълнителни полета в ТП „Р. П. - К.“ - 2 бр.; Оборудване на килия № 17, изв. „Б.“, п/ст „Ч. връх“ - 1 бр.

Възлова станция:

Сграда на възловата станция; Проходим кабелен подвал към възловата станция; Бетонени и укрепващи дейности за основа на възловата станция; Вторична комутация и телемеханика на възловата станция - комплект 1бр.; Табло НН във възловата станция; Токоизправител във възловата станция; Табло във възловата станция за монтаж на вторична комутация и защиты; Свободно място за КРУ - 4 бр.

Съоръжения от новата възлова станция:

Трансформатор СН 50 kVA - 1 бр.; КРУ вход/изход с прекъсвач и защита - 18 броя(4 бр. вход; 6 бр. изход и 8 бр. оборудвани резерви); КРУ охрана Трансформатор СН 50 kVA - 1 бр.; КРУ мерене - 4 бр.; КРУ секционирание, основно - 3 бр.; КРУ секционирание, помощно - 3 бр.; КРУ обходна връзка, основно - 1 бр.; КРУ обходна връзка, помощно - 1 бр.

Изложен е извод, който не се опровергава от доказателствата по делото и не е спорен, че посочените по-горе съоръжения са изградени от клиента. В резултат решаващият орган приема, че след като посочените съоръжения са изградени от клиента, [фирма] трябва да ги придобие възмездно. Съоръженията представляват елементи от разпределителната мрежа, захранват повече от един клиент на дружеството и не отговарят на условията на чл. 117 от ЗЕ.

Въз основа на горепосоченото КЕВР приема, че жалба с вх. № Е-12-00-427/29.11.2019 г., подадена от [фирма] срещу [фирма] е основателна и следва да бъде уважена.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в законоустановения срок и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе пред вид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достига до следните изводи:

Решение № Ж-173 от 06.03.2020 г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 142, ал.1, т.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ.

Съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на потребители срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи.

Съгласно чл. 22, ал.4 от ЗЕ, когато по такива жалби не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок от два месеца, след получаването ѝ. Нормата на чл. 22, ал.7 от ЗЕ регламентира редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове по реда на Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката. При процедурата по чл. 150 от наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР може да съдейства за доброволно уреждане на спорове при постъпване на жалба по чл. 142, ал.1, т.1 и при наличие на писмено съгласие на страните.

Видно от събраните по делото писмени доказателства пред КЕВР не е стартирана процедура по Раздел II- Доброволно уреждане на спорове от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Съдът приема, че Протокол № ПС-4 от 20.12.2019 г. е съставен, като част от производството по разглеждане на Жалби, Раздел I, чл. 144, ал.2, т.1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката.

При постановяване на процесното решение не са допуснати нарушение на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени, като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че Решение № Ж-173 от 06.03.2020 г. на КЕВР е постановено в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

По искане на страните по делото съдът назначи съдебно - техническа експертиза със задачи, поставени от страните по делото. Заключение на ВЛ е прието без възражения и съда кредитира същото, като безпристрастно и относимо към предмета на спора.

Видно от заключението на вещото лице инж. К. Б., не оспорено от страните и прието, като доказателство по делото, посочените в диспозитива на решението на КЕВР, предмет на съдебна проверка, обекти, както и съоръжения и материалните ресурси в и към тях, представляват енергийни обекти. В процесната възлова станция са инсталирани 8 броя КРУ, предвидени за обслужване на обекти, извън обект „Г. парк“ на заинтересованата страна по делото [фирма]. Има възможност и са създадени условия за други 4 КРУ, които би могло да бъдат инсталирани в станцията за електрозахранване на потенциални консуматори.

Правилно в решението на КЕВР е прието, че съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № 6, обектите на клиентите се присъединяват към разпределителната мрежа „при технически условия и начин, определение от мрежовия оператор“. Според разпоредбата на чл. 7, ал.1 от Наредба № 6, мрежовият оператор определя условията на присъединяване, а съгласно разпоредбата на чл. 8, ал.1, условията за присъединяване на обекта се определят съобразно оптимална схема за присъединяване.

Предложената от електроразпределителното дружество схема на присъединяване не е оптимална. Същата включва ненужни за

присъединяването на обекта връзки, с които се извършва разширение и развитие на разпределителната мрежа-даване район на захранване от п/ст „Камбани“, осигуряване на свързаност между мрежите на отделните райони. В чл.2, ал.4, т.4.1 на ДПЕРМ има заложено изискване за оборудване с измерителни токови трансформатори за изграждане на мерене на ел. енергията, обменяща се между отделни структурни райони на разпределителното дружество в ТП. По този начин необосновано са завишени обемът и разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, вменени на [фирма].

Предложената и изпълнена схема с връзки на новата възлова станция / освен необходимите и достатъчни връзки с п/ст „Камбани“/ с п/ст „Ч. връх“ и други трафопостове и електропроводни линии е оптимална по отношение на захранването на всички клиенти на [фирма], присъединени в една или друга посока от тези съоръжения, но не е оптимална спрямо обектите на [фирма]. Изградените от [фирма] по предписаната схема съоръжения не са пряк елемент от присъединителните съоръжения на обекта и изграждането им не е обусловено от присъединяването на обекта на дружеството и осигуряването на необходимата му първа категория. По съществото си това представлява развитие на електроразпределителната мрежа и е незаконосъобразно вменено за изпълнение и финансиране от присъединявания клиент и дружеството е предвидило незаконосъобразни клаузи при изготвяне на договора за присъединяване, тъй като е вменило на клиента изграждане на енергийни съоръжения и развитие и разширение на съществуващата разпределителна мрежа, които са част от електроразпределителната мрежа.

В чл.3 от ДПЕРМ, в противоречие с разпоредбата на чл. 21 от Наредба № 6, на присъединяването лице е вменено задължение да проектира, съгласува, в съответствие с действащата нормативна уредба и представи разрешение за строеж на съоръженията за присъединяване за своя сметка . В случая под общ знаменател са включени и съоръженията, представляващи развитие на разпределителната мрежа и не са присъединителни съоръжения за обекта.

Правилно КЕВР е приел, че в подписания договор и споразумение № 1 липсва ясно разграничение на присъединителните съоръжения за „един“ небитов клиент и тези за „група“ битови клиенти с мерене на ниско напрежение.

В случая КЕВР не променя двустранния договор за присъединяване и не определя техническите условия на присъединяването, а е констатирал, че са нарушени подзаконовите разпоредби при подписването на ДПЕРМ и споразумение № 1, тъй като предложената от [фирма] схема за присъединяване не е оптимална и включва съоръжения, представляващи развитие на разпределителната мрежа, не са присъединителни съоръжения за обекта, с което необосновано са завишени обемът и разходите за изграждането им, вменени на [фирма].

Правилно в решението си КЕВР е приел, че съгласно изискването на чл. 44, ал.1 от Наредба № 3 от 09.06.2004 г. за устройство на електрическите уредби и електропроводни линии, първа категория на осигуреност на електрозахранването се осигурява от два независими резервиращи се

източника. В конкретния случай това нормативно условие се удовлетворява от схемата на захранване на близко стоящата п/ст „Камбани“ 110/20 kV. Двустранно захранване през „Н“ схема на страна 110 kV, наличието на два трансформатора 50 MVA, 110/20 Kv и секционирани шини на страна 20 kV са напълно достатъчни да осигурят нормативното изискване. Радиалната схема на захранване е изпълнена само за връзките на БКТП на територията на [фирма] и осигурява нужната първа категория на захранване чрез изграденото АВР в ТП между захранващите кабели от две различни секции на възловата станция. От гледна точка на захранване на обектите на [фирма], изградените кабелни линии до възловата станция от съществуващите ТП на [фирма] и от п/ст „Камбани“ и п/ст „Ч. връх“ се явяват магистрално захранване.

Правилно КЕВР е приел, че определените от [фирма] места на СТИ обуславят необходимостта съоръженията преди мястото на мерене да са собственост на [фирма]. Изградената от [фирма] нова възлова станция с изтеглените 10 броя кабелни връзки с уредбите средно напрежение на п/ст „Камбаните“, п/ст „Ч. връх“ и п/ст „Студентски град“ се явява важен опорен пункт за разпределителната мрежа на [фирма], осигуряващ гъвкавост при различни схеми на резервиране, подобряване качеството на доставяната енергия на клиентите и намаляване времето без захранване при аварии.

За осъществяване на свързаността на възловата станция и нейното изграждане [фирма] е инвестирало значима сума и е спестило на [фирма] време, като е преодолял неизбежни административни пречки с отреждане на повече от 15 км. трасета за кабелни линии, осигуряване на право на преминаване, изготвяне на проекти, съгласуването им по инстанции, доставка на материали и изпълнение на СМР.

[фирма] е положило около 60 000 м. кабели средно напрежение и обектите са изградени и въведени в експлоатация, съгласно изискванията на ЗУТ.

Правилно КЕВР е приел, че съоръженията, имащи характер на развитие на електроразпределителната мрежа следва да бъдат придобити от „Ч. Разпределение България“ по възмезден начин. В противен случай „Ч. Разпределение България“ би се обогатило неоснователно за сметка на [фирма].

При този изход на делото жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ответника КЕВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв., предвид фактическата и правна сложност на делото, съгласно чл.8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на делото жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна [фирма] направените по делото разноски в размер на 1200 лева, възнаграждение за един адвокат и 1135,5 лв. платен депозит и възнаграждение за вещо лице или общо 2335,5 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-173 от 06.03.2020 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на [фирма] направените по делото разноси в размер на 2335,5 лева /две хиляди триста тридесет и пет лева и 50 ст./.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева /петстотин лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: